

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

Secretariat General: 13, Place Albert I – B 6530 THUIN (Belgie)

F.C.I.-Standard č. 261 / 16.06.1999 / GB

HOKKAIDO-KEN

(Hokkaido)

ZEMĚ PŮVODU: Japonsko

DATUM PUBLIKACE ORIGINÁLNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 20.12.1994

POUŽITÍ: Lovecký pes, společenský pes.

ZAŘAZENÍ PODLE F.C.I.:

Skupina 5	špicové a primitivní plemena
Sekce 5	asijské špicové a příbuzná plemena
Bez zkoušky z výkonu.	

KRÁTKÉ HISTORICKÉ SHRNUÍ: traduje se, že toto plemeno pochází ze středně velkých japonských psů, kteří provázeli obyvatele stěhující se z Honšú (hlavního ostrova Japonska) na Hokkaidó v období Kamakura (1140 - 1150), když se rozvíjely obchodní vztahy mezi Hokkaidó a okresem Tohoku. Když bylo plemeno zařazeno mezi „národní památky“ v roce 1937, převzalo název této oblasti. Také je známo pod označením „Ainu-ken“, protože Ainuové, původní obyvatelé Hokkaidó, chovali tyto psy pro lov medvědů i jiných zvířat. Robustní konstituce hokkaido-kena mu dovoluje vydržet kruté mrazy i silné sněhové bouře. Hokkaido-ken vykazuje rozvahu a velkou vitalitu.

CELKOVÝ VZHLED: středně velký pes, se silně vyznačenými sekundárními pohlavními charakteristikami, dobře vyvážený, robustně stavěný, s dobrou kostrou. Osvalení je pevné, vytváří jasný obrys.

DŮLEŽITÉ POMĚRY:

- poměr kohoutkové výšky k délce těla je 10 : 11.
- poměr délky lebky k délce nosního hřbetu je 3 : 2.
- délka lebky je rovna šířce lící, která odpovídá zhruba jedné čtvrtině kohoutkové výšky.

POVAHA / TEMPERAMENT: pes s pozoruhodnou vytrvalostí, důstojným chováním a nestrojenou povahou. Věrný, učenlivý, velmi pozorný a neohrožený.

HLAVA:

MOZKOVNA:

Lebka a čelo: široké a poněkud ploché.

Stop: mělký, ale patrný.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: černá, u jedinců s bílou srstí je povolena masová barva.

Tlama: klínovitého tvaru. Nosní hřbet rovný.

Pysky: těsně přiléhající, s černými okraji.

Čelisti/Zuby: silné, s nůžkovým skusem.

Líce: dobře vyvinuté.

Oči: poměrně malé, téměř trojúhelníkové, široce posazené a tmavě hnědé.

Uši: malé, trojúhelníkové, maličko nakloněné vpřed, pevně vztyčené.

KRK: silný a osvalený, bez volné kůže.

TRUP:

Kohoutek: vysoký

Hřbet: rovný a silný.

Bedra: středně široká a osvalená.

Zád: správně spáditá.

Hrudník: předhrudí dobře vyvinuté. Hrudník hluboký a středně široký, žebra dobře vyklenutá.

Spodní linie: dobře vtažené břicho.

OCAS: vysoko nasazený, silný, nesen silně zatočený nebo v srpovitém oblouku nad hřbetem.

Pokud je ocas natažen, špička dosahuje téměř k hlezňům.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY:

Ramena: mírně strmá.

Předloktí: rovné, suché.

Nadprstí: maličko šikmé.

PÁNEVNÍ KONČETINY: silné.

Hlezna: robustní a dostatečně silná.

TLAPKY: prsty dobře klenuté a těsně uzavřené. Polštářky tvrdé a pružné. Drápky tvrdé, černé nebo tmavé barvy.

POHYB: aktivní, rychlý, lehký a pružný.

OSRSTĚNÍ:

SRST: krycí srst je hrubá a rovná, podsada měkká a hustá. Srst na ocase je poměrně dlouhá a odstávající.

BARVA: sezamová (červeno-béžová s černými konečky chlupů), žíhaná, červená, černá, černá s pálením, bílá.

VÝŠKA:

Výška v kohoutku: Psi: 48,5 – 51,5 cm.

Feny: 45,5 – 48,5 cm.

VADY: jakákoliv odchylka od výše uvedených znaků má být považována za vadu a vážnost, s níž je vada posuzována, má být v přímém poměru k jejímu stupni.

- psi vykazující samičí typ, feny vykazující samčí typ.
- slabý předkus nebo podkus.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- silný předkus nebo podkus.
- uši nejsou vztyčené.
- svěšený ocas nebo krátký ocas.
- plachost.

Pozn.: Psi (samci) musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.

Modro-černá barva na jazyku není vadou.